

Vær Identisk med Naturen

Budskab fra

BELOVED DAAJI

anledning af

PUJYA SHRI CHARIJJI MAHARAJ'S

98 års fødselsdag d. 24. juli, Kanha Shanti Vanam

Vær Identisk med Naturen

Kære Venner,

At vokse er at give slip

Vi ser sandheden når vi betragter et frø. Frøet har alt som et træ består af; rødder, stamme, grene, blade, og blomster. Men frøet må gå i stykker for at det kan blive det, som det virkelig er. Det må skille sig af med dets beskyttende skal. Livet begynder først når du giver slip.

Dette er den første lektion fra naturen: At vokse er at give slip.

Modertræet er bevidst om dette. Hun holder ikke fast på sine blade når efteråret kommer. Hun giver slip på dem med ynde og giver plads til ny vækst. Hun ved det, som vi ofte glemmer, ved at holde fast forhindrer vi livet i at udfolde sig.

Moderens hjerte ved også dette. To hjerter slår som ét i ni måneder. Så kommer fødselsøjeblikket, som er den mest kærlige måde at give slip på. Hun giver slip på det, som var en del af

hendes væsen, ikke fordi hun ikke elsker det, men fordi hun elsker det så højt. Der plejede at være én, men nu er der to, og hver af dem kan elske for evigt.

Kærlighedscirklen

Tre enkle sandheder udgør en endeløs cirkel:

1. At vokse er at give slip.
2. Kærlighed viser sig gennem vækst.
3. At elske er at give slip på kontrollen.

Ligesom åndedrættet leder det ene til det andet: indånding, udånding, og så indånding igen. Det er sådan selve livet bevæger sig.

Vi viser kærlighed når vi skaber noget, som en sang, et billede eller et forhold. Trangen til at skabe kommer fra kærlighedens behov for at vise sig og dele sig. Kærlighed har udtrykt sig på mange måder, selv i Big Bang.

Kærlighed får ting til at vokse. "Kærlighed er verdens motor," plejede Chariji at sige.

Vi viser kærlighed når vi skaber noget, som en sang, et billede eller et forhold. Trangen til at skabe kommer fra kærlighedens behov for at vise sig og dele sig.

Paradokset

Her er det store paradoks: Du er nødt til at give slip på nogen for virkelig at elske dem. Til at begynde med ser det ud til, at det ikke kan lade sig gøre. Hvordan kan vi elske og give slip på samme tid?

Men tænk over dette: Hvis lagene som beskytter en rosenknop ikke vil åbne sig, kan den så blomstre? Kan en sommerfugl komme ud hvis pubben ikke vil give slip på sine tråde? Kan hjerter virkelig mødes hvis de skal leve op til visse standarder?

Ægte kærlighed har ingen forventninger, krav eller lænker. Den er fri. Ægte uafhængighed er ikke at være ligeglad, det er kærlighed så stærk at den sætter dig fri i stedet for at eje dig.

Vi forveksler ofte kærlighed og tilknytning. Men tilknytning er kærlighedens tøj som gør dig bange. Den skaber bure og kalder dem omsorg. Den gør folk afhængige og kalder det hengivenhed.

Planten ved mere. Den ved at vinden vil blæse dens duft væk. Den ved at dens frugt vil falde ned til sidst. Men den kæmper ikke imod. Den fortsætter med at blive større. Det er dens natur at vokse, at give frihed og skabe mere liv.

Udfordringen at være menneske

Vi mennesker kan træffe valg og være bevidste om os selv. Men egoet får os til at føle ejerskab, at vi er "jeg" og "mit," hvilket

gør at vi holder fast ved ting og definerer os selv gennem dem. Manglende tro får os også til at hamstre for fremtidig sikkerhed.

Disse bånd brydes når vi mediterer og vi bliver mere bevidste om vores tanker og følelser. Vi lærer at skelne imellem hvad der er virkelighed og hvad der ikke er, imellem hvad der varer evigt og hvad der ikke gør. Vi begynder at se udover det lille selv og ind i uendeligheden.

Denne ændring er en kærlighedshandling i sig selv.

Fra Lalaji's liv

Lalaji Maharaj, vores Adiguru, var det bedste eksempel på kærlig uafhængighed. For eksempel da han fandt ud af at hans datter var død imens han ledte en gruppemeditation, da sad han der helt stille og så begyndte tårerne at trille ned af hans ansigt.

En helgenagtig person spurgte: "Hvordan kan en helgen græde?" Hvordan kan han græde? fordi han bekymrer sig.

Lalaji sad stille en tid og så samlede han nogle tørre blade op og knuste dem. De lavede en knitrende lyd. Han sagde, "Selv døde blade laver en lyd når du knuser dem," og "Jeg er et rigtigt menneske. Når kropsdele falder fra hinanden er det normalt at der opstår en lyd."

Han fortsatte, "Mennesker føler naturligvis kærlighed, omsorg og tilhørsforhold uanset om de er frie eller ej." Vi går fra at være menneskelige til at være venlige til at være guddommelige.

Efterhånden som vi udvikler os, så bliver vi ét med skabelsens realiteter, snarere end at være adskilt fra dem.

Dette er kærlig løsrivelse: At føle dybt, mens du giver slip.

Vi går fra at være menneskelige til at være venlige til at være guddommelige. Efterhånden som vi udvikler os, så bliver vi ét med skabelsens realiteter, snarere end at være adskilt fra dem.

Den forkerte måde

Vi må være forsigtige med at være tilknyttede uden kærlighed. Det er koldt, afstandtagende og uden spirituel værdi. Det er som en mand, som siger at han er i cølibat, men ikke kan være tæt på nogen. Denne form for distance kommer af at være følelsesmæssigt ude af stand til det, ikke af visdom.

Absolut løsrivelse kommer af kærlighed, der er så stærk, at den ikke skelner mellem at miste eller vinde noget. Den er altopslugende uden at være følelsesmæssigt afhængig. Den skaber nærhed uden tilknytning og forbindelse uden at være bundet.

Hvordan kan vi overhovedet fatte denne kærlige distance? Jeg har kun et svar: gennem forståelse og praksis.

Start småt. Opbevar noget værdifuldt, såsom et smykke eller et billede. Vær taknemmelig for det. Læg mærke til enhver bekymring for at miste den. Løsn nu dit greb med vilje. I stedet for at holde den med lukkede næver, skal du holde den med åbne hænder. Kend forskellen mellem at værdsætte og eje.

Gå til relationer. Vær opmærksom på, når du holder for hårdt fast af frygt, behov eller forventning. Lær at velsigne andre menneskers frihed. Ikke trække sig væk eller løbe væk, men at elske uden betingelser. Se, hvordan frihed gør reelle forbindelser stærkere i stedet for svagere.

Brug så dette på dig selv. Se, hvordan du holder fast i dine identiteter, historier og endda dine sår. Øv dig i at give slip på gamle versioner af dig selv. Du giver slip på det, der ikke hjælper dig længere, ikke fordi du hader dig selv, men fordi du elsker dig selv.

Det vi kan lære af naturens venlighed

Hvis du står længe nok ved en flod, så vil den lære dig alt. Se hvordan vandet bevæger sig. Det holder aldrig fast i stenene eller de bredder, som det berører. Floden giver alt til hvert øjeblik, men det forbliver den samme. Den finder sit hjem i havet ved konstant at give af sig selv.

Men naturens lektioner går dybere endnu. Tænk over dette: Appelsintræet beder ikke om appelsinjuice hver morgen i bytte for sine appelsiner. Mangotræet beder aldrig om mangojuice som betaling. Disse træer forvandler de enkleste ting til de

sødeste gaver. De spiser kun organisk affald, drikker kun vand og bruger sollyset.

Koen vil ikke have noget, heller ikke mælk, til gengæld for at give os mælk. Hun spiser græs, græs og mere græs! Men nogle af os ender med at spise hende, og forvandle vores maver til kirkegårde for dem, som tjener os så uselvisk.

Hvad kan vi lære af dette? Hvad giver vi tilbage, selv om vi spiser det bedste af alt? Dette spørgsmål har fået mine medarbejdere til at stoppe op og tænke sig om mange gange.

Jeg har altid tænkt at kærlighed til den guddommelige orden er det eneste som kan opfylde disse tre behov: At vokse, at elske og at give frihed. Naturen er baseret på kærlighed, beder ikke om noget og deler alt hvad den har. Det er den højeste form for kærlig uafhængighed.

Dette er naturens stille budskab om kærlig uafhængighed, som er så fundamentalt, at det ofte overses.

Jeg har altid tænkt at kærlighed til den guddommelige orden er det eneste som kan opfylde disse tre behov: At vokse, at elske og at give frihed. Naturen er baseret på kærlighed, beder ikke om noget og deler alt hvad den har. Det er den højeste form for kærlig uafhængighed.

Skyen samler vand, bliver tung af regn, og frigiver så det hele. Bliver den mindre? Nej. Den ændrer sig, bliver lettere, og fortsætter med at bevæge sig hen over himlen. Regnen bliver til floder, nærer frø, og derefter stiger som damp for at danne skyer igen.

Åndedrættet lærer os også dette. Når du ånder ud, giver du slip på noget; Når du trækker vejret ind, tager du noget ind. Prøv at holde vejret for evigt, og selve livet vil protestere. Kroppen ved, hvad sindet nogle gange glemmer: at holde fast og give slip er to dele af livets dans.

Det Fjerde Leveprincip: Naturens Vej er Enkel

“Gør dit liv enkelt så det er identisk med Naturen.” – Babuji.

At legemliggøre dette princip i livet er den hurtigste måde at udvikle sig på.

Naturen handler om at være enkel. Det var det som eksisterede i det Absolutte som endnu ikke helt havde taget form. Dette er selve naturens livskraft, det sted hvor al aktivitet begynder, som er den ægte oprindelse. Den eneste måde at opnå enkelhed i livet er ved at eliminere alle kompleksiteter.

Men vi mennesker har gjort denne enkle ting mere kompliceret. Vi har skabt et tankespind, ønsker og handlinger som går imod naturens strøm. Et fakultetsmedlem råder til at gå ture i det fri, og et andet advarer mod at blive forkølet. Den ene siger, at man skal tjene penge, mens den anden siger, at man skal gå en

anden vej. Babuji kalder det, som vi har gjort, for “et komplet konglomerat” af modstridende tendenser.

Appelsintræet har ikke disse problemer. Det tænker ikke på om det skal sætte frugt eller ej. Koen tænker ikke over om den skal producere mælk eller ej. De eksisterer i perfekt enkelthed ligesom naturen gør.

Vi er nødt til at “gen-eje den latente kraft, der er selve indbegrebet af naturen” ved at nedbryde det netværk, som vi selv har opbygget. Hvis vi ønsker at efterligne naturen, er vi nødt til løbende at forfine vores handlinger, eliminere unødvendige opgaver og nedbryde vores netværk for at opnå den reneste tilstand.

Dette er kærlig løsrivelse i handling. Det handler ikke om at lave flere spirituelle øvelser; det handler om at fjerne alt, hvad der ikke er nødvendigt. Vi skal lære at give slip på det netværk, som vi har opbygget, ligesom et træ slipper sine blade om efteråret. Vi er nødt til at vende tilbage til en enkel livsstil, der er i harmoni med naturen selv. Reflekter nu over dette aspekt af “behov” i alt, hvad vi hengiver os til.

Hvis vi ønsker at efterligne naturen, er vi nødt til løbende at forfine vores handlinger, eliminere unødvendige opgaver og nedbryde vores netværk for at opnå den reneste tilstand.

Den Ultimative Sandhed

Det er her, det virkelige problem ligger. Appelsintræet forvandler jord, vand og sollys til sødme uden at bede om noget til gengæld. Koen spiser græs og forvandler det til mad og forventer intet til gengæld. De er den guddommelige orden, som giver uden at tænke over det.

Vi, de mennesker som spiser det bedste af alt, glemmer ofte denne grundregel. Vi tager appelsinens sødme, koens mælk, og jordens overflod, men hvad giver vi tilbage? Dette spørgsmål bør få os til at føle os små og minde os om vores sande formål.

Det store problem forsvinder af sig selv: Vi får mere, når vi giver slip. Jo mere frihed vi giver, jo stærkere bliver vores bånd. Vi vokser, når vi giver slip.

Der er ingen plan eller noget trick her. Det er sådan kærlighed og den guddommelige orden fungerer. Kærlighed er ikke et lukket system; det er en åben strøm. Den bevæger sig som luft, vand og lys, kommer altid tilbage og er i konstant forandring.

Når vi følger denne Guddommelige Orden og giver uden at forvente noget til gengæld, så indser vi at kærlig uafhængighed er ikke noget vi gør; det er det vi er.

Anerkendelsen

Omsider praktiserer vi ikke kærlig uafhængighed; Det anerkender vi, at vi gør. Vi er ikke adskilte væsener, der forsøger

at komme væk fra hinanden. Livet ændrer sig konstant, giver slip og elsker sig selv i nye former.

Universet elsker dig til live med hvert åndedræt du tager. Du er i kontakt med livets strøm når du giver slip på et barn, en drøm eller et øjeblik.

Floden ved at den vil vende tilbage til havet. Skyen ved at den vil skabe regn, tørre ud og dannes igen. Frøet ved at det må gå i stykker for at vokse. Vi ved også dybest inde at elske er at give slip og at give slip på kærlighed er at blive til kærligheden selv.

Når vi kommer til dette niveau af enkelhed, “alle sanser forenet kan blive synonymt med det, der er tilbage, efter at de tidligere indtryk er forsvundet.” Først da kan vi betragte os selv som værende i harmoni med det guddommelige og leve i fuldkommen harmoni med naturens enkle, kærlige og givende orden.

*Kærlighed er ikke et lukket system;
det er en åben strøm. Den bevæger
sig som luft, vand og lys, kommer
altid tilbage og er i konstant
forandring.*

Invitationen

Tag ikke disse ord for alvorligt. Lad dem gøre deres arbejde færdigt og giv så slip. De er ikke ting du skal huske, de er invitationer til at flyde med strømmen.

Hvis du er bange for at give slip, så husk at løsrivelse bringer nyt liv, ikke tab. Hvert daggry viser at afslutninger leder til nye begyndelser. Hvert åndedrag viser at give slip gør plads til at tage imod noget nyt.

Elsk med åbne arme. Ikke fordi det er spirituelt eller vittigt, men fordi det er den eneste måde hvorpå kærlighed virker. Den lukkede hånd holder kun fast på ting. Universet er i de åbne arme. Det som floden lærer os, det som skyen viser os, og det som ethvert moderhjerter ved er at kærlighed er at give slip og ved at give slip bliver vi den kærlighed vi søger.

Dette er lærdommen. Let. Gjort. For evigt.

Med kærlighed og respekt,

Kamlesh

I anledning af

Pujya Shri Chariji Maharaj's

98 års fødselsdagsfejring, Kanha Shanti Vanam, 24. juli, 2025.

heartfulness

purity weaves destiny

